

No. 11651: Navordering Inkomstenbelasting 1946;

DE RAAD VAN BEROEP VOOR DE DIRECTE BELASTINGEN
TE LEEUWARDEN;

Gelet op het tijdig ingekomen beroepschrift van X accountant te Z namens Y tegen de haar opgelegde navorderingsaanslag inkomstenbelasting, jaar 1946;

Gelezen het verzoekschrift van de Inspecteur der Belastingen te W;

Gehoord ter vergadering van de Raad op 14 November 1952 de Inspecteur, bijgestaan door de accountant A te V en X accountant te Z als gemachtigde van appellant en op 4 Maart 1953 dezelfde personen alsnevens appellante;

Overwegende, dat appellante bij beroepschrift, welks inhoud hier als geheel herhaald moet worden beschouwd, onder meer ontkent, dat door gefingeerde inkoopboekingen de bruto-winst zeer ongunstig is beïnvloed en dat het bruto-winstpercentage plm. 50% van de inkoop moet zijn, verzoekende de navorderingsaanslag te vernietigen;

Overwegende, dat de Inspecteur bij verzoekschrift, welks inhoud hier mede als geheel herhaald moet worden beschouwd, onder meer stelt, dat bij "zwart" gekochte inkoop een valse factuur is ontvangen of hiervoor blanco facturen zijn ingevuld, dat z.i. een administratie, waarin zulke facturen zijn geboekt, is te verwerpen, dat aan appellante is aangetoond met de op de inkoopfacturen aangetekende verkoopprijzen, dat de winstmarge minstens 50% van de inkoopprijs moet hebben bedragen, dat de correctie op de bruto-winst en op de bedrijfsopbrengst bedraagt f. 22.992.12, concluderende hij tot handhaving van de aanslag;

Overwegende, dat ter zitting van de Raad op 14 November 1952 de gemachtigde van appellante heeft betoogd, dat op de gefingeerde facturen

alleen de namen gefingeerd zijn, niet de getallen, dat geen belastingontduiking heeft plaatsgevonden onder overlegging van verklaringen van B en appellante, dat geen 50% winst op de inkopen is gemaakt zoals o.m. zou blijken uit een verkoop in 1948 voor f. 2.000.-- van een hoeveelheid inferieur goed, dat appellante geen goed zakenvrouw was in 1948, dat het percentage 21,9 winstopslag juist is, concluderende hij tot vernietiging van de aanslag. De Inspecteur legde over een afschrift van een overeenkomstige zaak gewezen door de Raad van Beroep te Utrecht, betogende, dat geen zekerheid bestaat omtrent de omzet ad. f. 149.000.--, dat de bewijslast ligt op appellante, terwijl de rijksaccountant verklaarde, dat 50% winstopslag in overeenkomstige bedrijven normaal is, nader overleggende diverse bewijsstukken;

Overwegende, dat ter zitting van de Raad op 4 Maart 1953 appellante heeft verklaard, dat zij in 1946 niets van de zaken afwist, dat B alles behandelde, dat zij wel eens meeding naar V op verzoek van de Voorzitter van de Vereniging, dat wijlen haar echtgenoot reeds voor 1 Januari 1948 flink verdiend had, dat zij niets afwist van het percentage dat op de artikelen werd gelegd;

de Inspecteur persisteerde;

OVERWEGENDE IN RECHTEN:

dat partijen verschillen over het bruto-winstpercentage op lederwaren, hetwelk door de Inspecteur voor de onderhavige aanslag was gesteld op 50% van de inkoop, terwijl appellante heeft opgegeven 21,9% van de inkoop;

dat als niet bestreden vaststaat, dat herhaaldelijk voor de boekhouding van appellante gebruik is gemaakt van inkoopfacturen met gefingeerde namen;

dat daarom naar het oordeel van de Raad de boekhouding van appellante niet zodanig betrouwbaar geacht moet worden, dat deze boekhouding ongewijzigd kan worden gevolgd;

dat appellante wel heeft getracht aan te geven welk percentage volgens de destijds geldende prijsbeschikkingen geoorloofd was;

dat echter de Raad, mede gelet op de onvoldoende betrouwbaarheid van appellantes boekhouding van oordeel is, dat appellante niet-aannemelijk heeft gemaakt, dat zij zich aan de voorgeschreven prijsbepalingen heeft gehouden, zodat in de wettelijke prijsbeschikkingen geen oplossing is te vinden voor het door appellante berekende brutowinstpercentage;

dat als niet bestreden vaststaat, dat verschillende winkeliers in de branche van appellante een winstopslag van 50% hebben berekend;

dat anderzijds de leden van de Inkoopvereniging C een winstpercentage hebben vermeld van 21,9% - appellante - tot 43,2%;

dat de Raad wel aannemelijk acht, dat appellante verhoudingsgewijs met een lagere brutowinstopslag heeft gewerkt dan haar collega's;

dat daarom de Raad deze opslag meent te moeten stellen op 40%; dat de verkoopwaarde is gesteld op f. 149.486.54, zodat de bruto-winst moet worden gesteld op:

$40/140 \times f. 149.486.54$ d.i. f. 42.710.44 in plaats van f. 49.828.84, het bedrag, waarop de onderhavige aanslag steunt;

dat derhalve het belastbaar inkomen, bij de bestreden aanslag gesteld op f. 42.727.-- moet worden verminderd met f. 49.828.84 - f. 42.710.44 d.i. f. 7.118.40 en moet worden gesteld op f. 42.727.-- - f. 7.118.40 d.i. f. 35.608.60;

dat mitsdien het beroep als in voege voormeld gegrond is en de aanslag niet in stand kan blijven;

BESCHIKKENDE OP HET BEROEP,

Verklaart dit als in voege voormeld gegrond,

Vernietigt de aanslag, voorzover deze is opgelegd naar een zuiver inkomen groter dan f. 35.608.60.

Aldus gedaan ter vergadering van de Raad op 18 Maart 1953 door de Heren: Dr. E. van Welderen Baron Rengers, Voorzitter, en Mrs. D.H. Okma, Lid, en Tj. Taconis, Lid-plaatsvervanger, in tegenwoordigheid van Mr. P.B. Wind, Secretaris, en in afschrift aangetekend aan partijen verzonden op 18 Maart 1953.

(get.) E. van Welderen Rengers,
Voorzitter.

(get.) P.B. Wind,
Secretaris.

Voor eensluidend afschrift afgegeven
door mij Secretaris van de Raad van
Beroep voor de Directe Belastingen
te Leeuwarden.